

Látható és láthatatlan küzdelem

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 27:1; Máté 11:1-12; 12:25-29;
Zsidók 2:14; Jelenések 5:5

„Keresztelő János napjaitól fogva mostanáig erővel törnek a mennyek országa felé, és ezek az erőszakosok el is ragadják azt” (Mt 11:12, ÚRK).

Minden egyes nap fontos döntéseket hozunk arról, hogyan éljünk - kapcsolatainkról, karrierünkről, arról, mi a fontos és mi kevésbé az, hogyan szórakozzunk, kikkel barátkozzunk. Ha igazán fel akarjuk fogni a választások jelentőségét, biztosan tudnunk kell, hogy mindennek mi a lényege. Be kell pillantanunk a függöny mögé, hogy lássuk a láthatatlant. A Biblia ugyanis azt tanítja, hogy létezik egy láthatatlan valóság, amely nagyban befolyásolja a látható világunkat. A tudomány világában élve nem esik nehezünkre megérteni, hogy vannak dolgok, amelyeket nem láthatunk. Ismerjük a röntgensugárzást, a rádióhullámokat, a vezeték nélküli kommunikációt, így könnyű felfogni a láthatatlan, de létező valóságot. Minden mobilhívással, akár mi kezdeményezzük, akár fogadjuk a hívást vagy a műholdas televíziózással feltételezzük, hogy nem látható dolgok látható és hallható valósággá, tapasztalattá válnak számunkra.

Valójában a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem képezi az általunk mindennap tapasztalt világ láthatatlan hátterét. Ezen a héten olyan szakaszokat nézünk át *Máté evangéliumából*, amelyek segítségével megmutatkoznak a láthatatlan erők, ill. hogy ezek miként hatnak az életünkre, a döntéseinkre.

MÁTÉ EVANGÉLIUMA 11:11-12

A Szentírás Isten Szava, amelyben világosan megjelenik a megváltási terv. Egyes szakaszokat mégis nehéz megérteni. Ebben azonban semmi meglepő nincs. Végül is a bennünket körülvevő élet minden területén vannak nehezen érthető dolgok. Pont az Isten Szavának egyes részeivel ne lenne így, amelyek spirituális és természetfeletti igazságokat jelenítenek meg?

Ellen G. White hasonlóan látja: „Az élet legalacsonyabb formái is olyan problémákat vetnek fel, amelyeket a legbölcsebb filozófus sem képes megmagyarázni. Az általunk ismert dolgok mögött mindenhol csodák rejtőznek. Miért kellene meglepődnünk azon, hogy a lelki világban is vannak olyan titkok, amelyeket nem vagyunk képesek kifizéskészni? A nehézség kizárólag az emberi elme gyengeségében és korlátozott voltában rejlik. A Szentírásban Isten elegendő bizonyítékot adott azok isteni jellegét illetően, ezért nem szabad kételkednünk Szavában, hiszen gondviselésének minden titkát nem érthetjük meg” (*Steps to Christ. [Jézushoz vezető út. 79. o.] 106-107. o. - a fordító saját fordítása*).

Példának okáért az egyik legnagyobb kihívást a Szentírásban éppen Mt 11:11-12 jelenti: „Bizony mondom nektek: Asszonytól születettek között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál, pedig a mennyek országában a legkisebb is nagyobb nála. Keresztelő János napjaitól fogva mostanáig erővel törnek a mennyek országa felé, és ezek az erőszakosok el is ragadják azt” (ÚRK).

Olvassuk át a szakaszt! Mit értünk meg belőle? Mi az, ami nem érthető?

Egyes fordítások így adják vissza a 12. verset: „János napjaitól mostanáig erőteljesen terjed az Isten országa, és erőszakos emberek támadják azt” (ISV fordítás alapján). „És attól fogva, hogy János elkezdett prédikálni, egészen mostanáig, az Isten országa erélyesen halad előre, és erőszakos emberek támadják azt” (NLT fordítás alapján). Mit mond itt Jézus?

Mifele dolgokat ismerünk – akár a világi életben –, amelyek titokzatosak maradnak számunkra? Kételkedünk például a Nap létezésében, csak azért, mert sok rejtélyt tartogat még a számunkra, amit nem értünk? Mennyivel inkább így van ez a hittel és Isten Igéjével kapcsolatban?!

A SÖTÉTSÉG HATÁRAI

A Bibliát tanulmányozók korszakokon át küzdöttek Mt 11:12 versével, mivel az Isten országára és az emberekre utaló szavait lehet pozitív és negatív értelemben egyaránt használni. A görög *basmati* szó jelentheti az „erőteljes előrehaladást” vagy „az erőszaktól való szenvedést” is. Ahogy a *biastes* kifejezés jelentheti azt, hogy „erőteljes” vagy „igyekvő férfiak”, esetleg „erőszakos férfiak”. Így a vers azt jelenti, hogy Isten szelíd és béketűrő országa erőszaktól szenved, mert erőszakos emberek támadják? Esetleg erővel halad előre pozitív értelemben, és az azt megragadó erős emberek valójában Jézus követői? Lehetséges, hogy Krisztus követői agresszívvé váljanak, sőt erővel keresik Isten országát?

Olvassuk el a következő verseket! Mit mondanak, ami némi fényt vethet az előbbieken felvetett kérdésre?

Mik 2:13 _____

_____

Mt 10:34 _____

_____

Jel 5:5 _____

_____

Némelyek szerint úgy kapjuk meg Mt 11:12 versének legvalószínűbb jelentését, ha a *biadzomai* szó leggyakoribb értelmét vesszük (ami tipikusan pozitív), és ugyanígy teszünk a *biastes* kérdésében is (ami pedig tipikusan negatív). Ebben az esetben a következő fordítást kapjuk: a mennyek országa erővel halad előre, „szent hatalommal és hatalmas energiával, visszaszorítva a sötétség határait”; és eközben „telhetetlen és erőszakos emberek próbálják prédájukká tenni” (D. A. Carson: *The Expositor's Bible Commentary With the New International Version: Matthew*. Grand Rapids, 1995, Zondervan, 266-267. o.).

Máté evangéliuma egészét figyelembe véve ez az értelmezés tűnik helyesnek. Ez a fordítás ugyanakkor megragadja a teljes képet is, a világosság és a sötétség harcát, amely Krisztus és Sátán között zajlik, a témát, amely végigvonul az egész Biblián, noha csak az Újszövetség fejezi ki világosan. Valóban háború dúl, látható és láthatatlan, amelynek mindannyian részesei vagyunk, az egyik vagy a másik oldalra állunk, naponta tapasztaljuk, függetlenül attól, mennyit értünk vagy nem értünk abból, ami ténylegesen történik. Ilyen az élet a nagy küzdelemben.

A „KOZMIKUS HÁBORÚ” VILÁGNÉZETE

Bármi legyen is a tényleges jelentése Mt 11:12 versének, amint láttuk tegnap, a lényeg, hogy rámutat a nagy küzdelem valóságosságára. Egy küzdelmet, csatát ír le, amelynek középpontjában – ahogy egyéb igékből tudjuk – Krisztus és Sátán harca áll.

Mit mondanak a következő szövegek a nagy küzdelem valóságáról?

1Móz 3:14-19 _____

Ézs 27:1 _____

Mt 12:25-29 _____

Róm 16:20 _____

Ef 2:2; 6:10-13 _____

1Jn 5:19 _____

Ez csak néhány ízelítő a sok igéből, amelyet az Ó- és Újtestamentumban találhatunk a nagy küzdelemről, amit egy kortárs (nem adventista) teológus a „kozmiikus háború világnézetének” nevezett el. A lényege, hogy kozmiikus csata zajlik természetfeletti lények között, amelyben valamilyen módon mi is benne vagyunk. Mindez persze nem új nekünk, adventistáknak, hiszen ez a legkorábbi időktől része volt az egyház tanításának; gyakorlatilag az úttörőink már akkor ezt hirdették, amikor az egyház hivatalosan még meg sem alakult.

Hogyan jelenik meg ez a csata a saját életünkben? Milyen szerepet játszik a döntéseinkben, ill. a kísértésekben, amelyekkel szembenézünk? Hogyan segít jó döntéseket hozni és ellenállni a kísértések idején, ha tisztában vagyunk e nagy küzdelem valóságával?

AMIKOR A CSATA ELDURVUL

Amint korábban láttuk, Jézus szavai szerint Mt 11:12 verse arra enged következtetni, hogy Isten országa nem jön létre küzdelem és harc nélkül. Ezt a háborút nevezzük úgy, hogy nagy küzdelem, amely eddig is zajlott, napjainkban is tombol, és nem ér véget a bűn végső pusztulásáig, amikor Sátán, vele az elveszendők eltűnnek a világból. Amint az idő közeledik a vég felé, a csata egyre inkább eldurvul. Látjuk a harc valóságát, de azt is, hogy mennyire ádáz-zá válhat abban az összefüggésben, amelyről Jézus Mt 11:12 versében szól.

Olvassuk el Mt 11:1-12 verseit! Milyen különböző szinteken jelenik meg a nagy küzdelem kézzelfogható valósága ezekben az igékben? Tehát hogyan segít a nagy küzdelem megérteni, mi is történik tulajdonképpen ma a földön?

Vajon ki ösztönözte a vezetőket, hogy Jánost börtönbe vessék? Sátán nem csupán megállítani próbálta Jánost, sokkal inkább azt szerette volna, ha elveszti a Jézusba vetett hitét. Ha Jézus előfutára ilyen sorsra jut, milyen remény maradhatna Jézusnak? Abban is biztos volt, hogy ezek után kétségeket tud ébreszteni János és Jézus követőiben is, és elérheti náluk, hogy feltegyék majd maguknak a kérdést: *„Ha a Názáreti Jézus ennyiféle csodát képes tenni, hogyan hagyhatja börtönben sínylődni ezt a hűséges és jó embert, Jánost, aki ráadásul az unokatestvére?”*

Vajon ki igyekezett ilyen kétségeket kelteni Jánosban: *Miért vagyok én itt? Miért nem szabadít ki Jézus?* Nem csoda, hogy feltette a kérdést: *„Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk”* (Mt 11:3, ÚRK)? Ne feledjük, ez ugyanaz a János, aki megkeresztelte Jézust, aki látta, *„amint az Isten Lelke leszáll rá, mint egy galamb”* (Mt 3:16, ÚRK), aki hallotta a hangot a mennyből, amely azt mondta: *„Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”* (Mt 3:17, ÚRK). Most pedig, mindazok után, ami történt, Jánosnak tényleg voltak kétségei? Természetesen igen. Csak táplálta a kétségeit az, hogy a helyzete (legalábbis rövidtávon) egyre rosszabb lett (Mk 6:25-28).

Ha kétségek ébrednek benned, mire koncentrálhatsz, mire gondolhatsz, miért imádkozhatsz, hogy a kérdőjelek eltűnjenek és ráébredj: mennyi komoly okod van az Isten jóságában való bizalomra?

április 28.

VESZTETT ÜGY

A történelem tele van háborúkkal. Az emberi természetben valami újra és újra arra sarkall csoportokat, hogy másokat kifosszanak, leigázzanak és lemészároljanak. Katherine Tait az apjáról, Bertrand Russellről, az angol filozófusról szóló könyvében ír apja aggodalmáról, amely az első világháború kitörésekor lett úrrá rajta. Láta ugyanis az utcákon az emberek örömét, amikor Anglia belépett a háborúba Németország ellen. „Viktoriánus optimizmusban nőtt fel, abban a hitben, hogy a világ automatikusan halad előre, fejlődik, azzal a bizonyossággal, hogy a maga idejében végül minden ország követni fogja az angolok bölcs példáját, amely elvezet az ősi brutalitásból a civilizált önrendelkezés világába. Ekkor hirtelen azzal szembesült, hogy szeretett honfitársai az utcákon táncolnak, annak a kilátásnak örülve, hogy rengeteg embert lemészárolhatnak, akik történetesen németül beszélnek” (*My Father Bertrand Russell*. England, 1997, Thoemmes Press, 45. o.).

Szorozzuk ezt be a történelem során élt emberek számának többségével, és láthatjuk magunk előtt a bűnös emberi természet valóságát, annak legönteltebb és legtragikusabb megjelenési formájában. A háborúk történetében senki nem tudta előre, mi lesz az összecsapások vége. A katonák úgy mentek harcba, hogy nem tudták, végül a győztes vagy a vesztes oldalon állnak majd. A nagy küzdelemben azonban, ami a világban zajlik, van egy nagy előnyünk: pontosan tudjuk, ki győzött. Krisztus meghatározó győzelmet aratott értünk. A kereszt után nem maradt kérdéses, ki a Győztes és ki osztozik a győzelem gyümölcseiben. Sátán ügve innentől vesztes.

Mit mondanak számunkra a következő szövegek a nagy küzdelem kimeneteléről? 1Kor 15:20-27; Zsid 2:14; Jel 12:12; 20:10

Ahogy Sátán elvesztette a háborút a mennyben, elvesztette a földön is. Ennek ellenére bosszútól és gyűlölettől fűtve még mindig keresi azokat, akiket elnyelhet (lásd 1Pt 5:8). Krisztus győzelme ugyan teljes, de a csata még mindig tart, és az egyetlen védelem számunkra, ha testünkkel és lelkünkkel a győztes oldalra állunk. Ezt pedig mindennapi választásainkkal tehetjük meg. Hogyan választunk tehát? A győztes oldalra állunk, ahol biztos a győzelem, vagy a vesztes oldalt választjuk, ahol nem kérdéses a vereség? Az erre a kérdésre adott választól függ az örök életünk!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ki ne lenne tisztában közöttünk a nagy küzdelem valóságával? Ismerjük ezt a háborút, hiszen nap mint nap érezzük hatásait. Bukott és elátkozott világban élünk, amely tele van szorongással és fájdalommal, ahol a kígyó hatalma nemcsak egyetlen fára korlátozódik a kert közepén, hanem az egészet elborítják a kígyók. Világunk zsong a kísértés hangjaitól, amelyek minden lehetséges módon körülvesznek bennünket, és amelyek oly könnyen kelepçébe csálnak mindenkit, aki nem elég kitartó a hitben és az imában. Nem véletlenül figyelmeztet Jézus: „Vigyázzatok és imádkozzatok!”, nehogy csapdába essetek, amelyekből oly sok vár ránk. És minden csalás és ámitás között talán az a legveszélyesebb a keresztény számára, ha elhiszi ezt a hazugságot: „Amikor engedsz a kísértésnek, már túl távol kerültél. Bármilyen kegyelmes is az Isten, ezek után nem fogad vissza a karjaiba.” Ki ne hallott volna már ilyen halk hangot egyszer vagy másszor a fülében suttogni?! Bizonyos értelemben igaz is: amikor kísértésbe esel, akárcsak egyszer is, túl messzire mentél ahhoz, hogy önmagadtól visszatalálj. Éppen ezért jött Jézus, ezért győzött értünk, ott, ahol mi mindannyian elbuktunk, ezért ajánlotta fel a diadalát számunkra. Erről szól az egész evangélium. Jézus megtette értünk a nagy küzdelemben azt, amit magunkért sosem tudtunk volna megtenni. Ugyanakkor nekünk kell dönteni, naponta, óráról órára, percről percre, hogy az Ő oldalára állunk, engedelmesskedünk a szavának, élünk győzelme ígéreteivel. Krisztus mindent biztosított számunkra, ami kizárólag az Ő érdemei által a mienk, a Kezesünk is lett.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Milyen fizikai valóságok léteznek körülöttünk, amelyeket mégsem érzékelünk közvetlenül az érzékszerveinkkel? Ezt tudva hogyan fogadhatjuk nyitottabban olyan erőknek és hatalmaknak a létezését, amelyeket egyébként nem látunk? A láthatatlan valóság elfogadása miként segít megérteni a nagy küzdelem valóságos voltát?
2. Sok keresztény nem hisz a nagy küzdelemben, sőt elképzelése sincs róla. Milyen okai lehetnek ennek? Milyen érveket hozhatnak fel a nagy küzdelemmel szemben, és hogyan felelnél rájuk? Ha beszélni szeretnél valakinek a nagy küzdelemről, melyik ígére utalnál?
3. Mit válaszolnál arra a kérdésre, hogy miért vagyunk még mindig itt, annyi idővel Jézusnak a keresztén aratott győzelme után? Miért nem jött még vissza az Úr halála, feltámadása és mennybemenetele után, hogy egyszer és mindenkorra véget vessen a gonosznak?

PETRŐCZ LÁSZLÓNÉ: „EREJÜK MEGÚJUL”

Mert meglankadnak
a legkülönbek is,
megfáradnak és
leroskadnak,
csontjaikat égeti
a menetelés láza,
lelküket összegyűri
a fel nem tett
kérdések, meg nem
adott válaszok,
üresen botorkáló
feleletek riadalma!
De fel tudnak
egyenesedni, akik
az Úrban bíznak.
Hallják a száguldó
idők Parancsolatait,
szárnyrakelnek,
erejük megújul,
derekukat felövezik
és zsoltárokat énekelnek.